

NOG MEER MOOIS

ZA 25
APR

LEUE
LODEWIJK, DE KONINGSPINGUÏN

Maak kennis met Lodewijk, een pinguïn die net even anders is dan de rest. Terwijl zijn soortgenoten tevreden zijn met hun plek op het ijs, droomt Lodewijk van meer. Hij voelt zich een koning zonder rijk, een avonturier in een zwart-wit pak. In deze hartverwarmende voorstelling neemt meesterverteller Dimitri Leue je mee naar de uiterste hoeken van de wereld.

Met een flinke dosis humor, taalspeeltjes en een tikkeltje melancholie ontdekken we dat "anders zijn" misschien wel je grootste kracht is. Het is een poëtisch verhaal over moed, vriendschap en de

zoektocht naar je eigen plek, verpakt in een visueel spektakel dat jong en oud zal betoveren. Een must-see die je hart sneller doet slaan, zelfs bij vriestemperaturen!

Aanrader voor jong én oud!

ZA 02
MEI

MATTIAS DE CRAENE & BLACK KOYO

Saxofonist Mattias De Craene (bekend van o.a. Nordmann) presenteert een gedurfde versmelting van zijn eigen donkere, elektronische geluidswereld met traditionele gnawa-muziek. Na een intensief traject in Marokko en Brussel vond hij in de muzikanten van Black Koyo de ideale partners voor deze diepgaande dialoog.

Het resultaat is geen oppervlakkige kopie, maar een inventieve cross-over waarin spiritualiteit, technologie en aardse ritualisme samenkomen. Een spannende verstrengeling van culturen die de grens tussen traditie en vernieuwing volledig doet vervagen.

VR 24
APR
2026

FRED DELFGAAUW
BROOS

cultuurcentrum
CasinoKoksijde

Broos

Ontroering, humor en verrassende verhalen van kleurrijke personages die vertellen over hun leven nu ze oud zijn. Ze wilden allemaal oud worden, maar ervaren het nu als een last waar ze het beste van proberen te maken. Samen met degenen die nu voor hen zorgen. Meesterverteller Fred Delfgaauw brengt die personages tot leven.

Tijdens de coronacrisis waren de theaters gesloten. Hij heeft toen langdurig meegelopen in een zorginstelling. Hier heeft hij aangrijpende, maar ook humoristische verhalen verzameld. Van bewoners, het personeel, vrijwilligers en mantelzorgers. In zijn nieuwe voorstelling wordt heel herkenbaar hoe breekbaar 'zorg' is.

Zorg is 'Broos'. Het is een liefdevol eerbetoon aan allen die onvermoeibaar en vaak ondergewaardeerd, zorg bieden die oudere mensen nodig hebben. En die ons laat beseffen hoe je ook op hoge leeftijd nog levenskracht kunt putten.

UIT DE PERS

Fragiele poppen raken met getuigenissen uit de ouderenzorg

Daar zit hij dan, op een bankje, in het zonnetje. Hij mijmert, vertelt over de archeologische vondst van een geheel mensenbot en komt tot de conclusie dat de beschaving pas echt begon toen de mens voor een ander mens zorgde. Hoe is het nu met die zorg gesteld?

Hij schuift zijn bankje weg, het decor is nu helemaal leeg. Fred Delfgaauw begint te vertellen. Hij is tijdens corona vrijwilliger geweest in een zorghuis. 'En gaat u er ook een voorstelling van maken?', laat hij het hoofd van de vrijwilligers vragen. Ja dus. Hier staat hij dan. Als theatermaker met poppen. [...]

Delfgaauws gasten bestaan slechts uit een masker met een karakteristieke kop en een bovenlijf met armen (ontworpen door Kathelijne Monnens), maar zijn waarachtige karakters. Je gelooft hen direct. Ze trekken de kijker in hun verhaal mee en roepen sterke emoties op. Ze zijn fragiel in hun lijf, broos in hun brein, kwetsbaar in hun hele wezen.

Zoals we van Delfgaauw gewoon zijn, weet hij ook deze keer zijn publiek mee te voeren in de code dat de poppen echte personages zijn, dat ze als levende menselijke wezens spreken, met een waaijer aan gevoelens, met al dan niet cynische humor. Maar regelmatig doorbreekt hij die code hier ook en laat hij de poppen over zichzelf zeggen dat ze maar een pop met gummimasker en wat lappen stof zijn. Dat zorgt voor vrolijk gniffelen, maar maakt de toestand waarin de personages verkeren, ook schrijnender. Het geeft een extra artistieke dimensie aan de voorstelling.

De positie van Delfgaauw, geregisseerd door Roy Grunewald, Ida van Dril en Rosa Peters, is van een tussenpersoon. De personages zitten aan hem vast, zijn een verlengstuk van zijn arm. Ze bewegen hun hand, hun hoofd en hun lijf alleen door middel van zijn handen. Ze spreken via zijn stem, met steeds andere timbres, registers en stijl. Ze zijn als het ware alter ego's van de speler, en toch staan ze los van hem. Daarnaast stelt de manipulator zich ook als personage kwetsbaar op en vertelt zijn eigen verhaal.

De tekst van Delfgaauw met Rob de Graaf is krachtig en melancholisch. De woordgrapjes, het strooien met tegeltjeswijsheden en vaak rake quotes, de bloemrijke metaforen zorgen voor een aangename warme lichtheid. Door het praktisch lege decor, met slechts een paar attributen, gaat alle aandacht naar het verhaal van de gespeelde personae, in al hun fragiliteit uit het leven gegrepen. Magisch en teder.

Broos wordt op die manier een sterke aanklacht tegen de kille rendementspolitiek van verzekeraars en andere instanties. Door de verbeelding bij de toeschouwers te stimuleren, prikkelt deze uitgepuurde voorstelling om anders naar de zorg te kijken. (Theaterkrant.nl)

CREDITS

tekst, spel Fred Delfgaauw **tekst** Rob de Graaf **regie** Ida van Dril, Rosa Peters en Roy Grunewald **productie** Studio Peer, Monique Masolijn

duur: ca. 75 min.

